

med anvendelse af sprøjtemidler i Mellemamerika.

På disse punkter arbejder vi altså også der, hvor det er almindelig landbrugsbistand eller miljøbistand af de almindelige ulandsmidler, og ikke kun specielt her. Så der foregår ganske meget på den front, men jeg vil bare gerne undgå at være tvunget til alene at se det som en diskussion om økologisk drift som sådan. Det er en bred sag, og der er utrolig meget, der skal gøres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 79 af Steen Gade (SF), Claus Larsen-Jensen (S), Jens Hald Madsen (V), Gitte Seeberg (KF), Ebbe Kalnæs (CD), Jørgen Estrup (RV) og Ole M. Nielsen (KRF) (se foran) vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:
15) Første behandling af lovforslag nr. L 230: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gebyrgrænse).
 Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
 (Fremsat 21/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

I december 1998 vedtog Folketinget den såkaldte gebyrlov. Med den i hånden kan amterne opkræve gebyrer, der skal dække deres udgifter til kortlægning af drikkevandsområder m.v. Disse opgaver er vigtige og nødvendige for grundvandsbeskyttelsen, og beskyttelsen af grundvandet prioriterer vi i Socialdemokratiet meget højt.

Det lovforslag, vi behandler nu, er sådan set blot en mindre justering af gebyrloven. Justeringen skal bl.a. sikre, at landbrug, dambrug og

industri med store invidingstilladelser ikke bliver ramt for hårdt. Derfor fastsættes der et loft på 25 m³ for beregning af disse virksomheders gebyrer.

Lovforslaget lægger også op til en præcisering af, at amternes arbejde med kortlægningen skal finansieres gennem gebyrer. Samtidig kan amterne fremover opkræve gebyrerne på forhånd til dækning af opgaver, der planlægges gennemført inden for en nærmere fremtid.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan blot undre mig over, at Socialdemokratiet stiller sig op og siger, at de ikke vil have, at de forskellige dele af det danske erhvervsliv skal rammes hårdt. Det vil altså sige, at man i Socialdemokratiet støtter en politik, hvor det er hr. og fru Jensen og hr. og fru Hansen, der skal rammes hårdt og betale for erhvervslivets vandforbrug, i stedet for at erhvervslivet selv skal betale for det.

Det synes jeg er en interessant socialdemokratisk politik.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Vi støtter bestemt, at erhvervslivet også skal betale og være med til at finansiere de her udgifter, og det er jo også tilfældet. Men det er klart, at vi heller ikke er ude på på nogen måde at ramme for hårdt.

Vi rammer gerne hårdt, bare ikke for hårdt, og derfor kan vi støtte lovforslaget.

Tom Beck (KF):

Det Konservative Folkeparti forholder sig positivt til lovforslaget, som jo i store træk er en implementering af vandmiljøplanen, men vi har også nogle forbehold, som vi ønsker nærmere afklaret under udvalgsarbejdet.

I henhold til finanslovforslaget besluttede man, at amterne skulle gebyrfinansiere kortlægningsopgaver vedrørende drikkevand og vandforsyning. En sådan gebyrordning er tidligere etableret, og nu skal der ske en justering. Ved forslaget fordeles den økonomiske byrde mellem vandforbrugerne inden for erhvervene og de almindelige husholdninger. Hvis man gennemførte gebyret alene på erhvervene, ville det jo udmønte sig i stigende priser på varerne, så

husholdningerne alligevel ville komme til at betale.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det betænkeligt med den type gebyrordninger, som jo i virkeligheden slører billedet af skatteopkrævningen, idet den slags myndighedsopgaver vel netop er det, som den almindelige borger mener, skatterne skal dække.

Ved lovforslaget retter miljøministeren op på noget af den skævhed, som oprindelig lå i forslaget, hvor det viste sig, at specielt dambrugserhvervet, som har en meget stor vandindvindingsstilladelse, ville blive ramt særlig hårdt. Ved lovforslaget omfordes byrden således, at 6,5 mio. kr. går over til de almindelige vandværker. Det er mindre end 1 kr. pr. indbygger.

Et punkt, som vi i Det Konservative Folkeparti vil være særlig opmærksom på, er, at gebyrerne ikke må blive større og højere end begrundet i den myndighedsopgave, som de er beregnet til. Vi ønsker etableret en ordning, som gennemskueligt sikrer netop det, og det vil utvivlsomt kræve en eller anden form for registrering i amterne af både gebyrerne og udgifterne til myndighedsopgaverne.

Vi forventer også en nærmere afklaring af spørgsmålet om de retningslinjer, amterne skal administrere efter, så vi sikrer lighed med fordeling af vandindvindingsstilladelserne, for netop her er der jo en mulighed for, at man ved en restriktiv politik et bestemt sted kan tvinge erhvervene til at købe deres vand via vandværkerne.

Vi ønsker også spørgsmålet om forudbetaling godt og grundigt undersøgt og begrundet, før vi rigtig kan gå med til det. Vi forventer imidlertid, at miljøministeren vil vise sig lydhør over for vores bemærkninger, og i forventning herom ser vi frem til udvalgsarbejdet.

Jens Vibjerg (V):

I Venstre er vi meget optaget af at undgå at lægge øgede byrder på erhvervslivet. Det lovforslag her er en væsentlig reduktion af de byrder, som lovforslaget om gebyrer har pålagt dele af erhvervslivet, og den del af lovforslaget er vi selvfølgelig meget godt tilfredse med, idet loven, som den foreligger nu, har alvorlige, økonomiske konsekvenser for en lang række virksomheder, specielt dambrugs-, landbrugs- og nogle industrivirksomheder. Derfor er det selvfølgelig utrolig glædeligt, at der nu bliver rettet op på det, så der kommer et loft over gebyrerne. I Venstre havde vi selvfølgelig gerne

set, at der slet ikke var den omkostning på det erhvervsliv, som vi jo alle sammen skal leve af.

Jeg synes også, at vi under udvalgsarbejdet skal dyrke, om vi ikke kan få den skævhed, der er med de virksomheder, som er tilsluttet almene anlæg, ud, så de også får gebyroftet ind. Det ville være rimeligt, og det håber jeg at miljøministeren vil være positivt indstillet over for.

Så er der en enkelt pind med i lovforslaget, som efter det, jeg har fået oplyst, er uden for den aftale, der er lavet, og det håber jeg så at vi kan få ændret under udvalgsarbejdet. Det er § 52, stk. 1, hvor ministeren ændrer den valgmulighed, som amterne har. Det mener jeg ligger uden for aftalen, og jeg ser det selvfølgelig som noget naturligt, at vi får ændret det under udvalgsarbejdet.

Steen Gade (SF):

Dette lovforslag har jo en forhistorie, som ikke er så god for Folketinget. Der var faktisk et enkelt sted, hvor vi ikke havde fået fuld viden om, hvordan det her fungerede. Der var nogle, der blev ramt helt urimeligt, og så har vi jo skullet reparere det.

SF vil støtte den her reparation, selv om jeg da sådan set personligt og på SF's vegne godt kunne finde andre måder, jeg synes var mere retfærdige end det her, men det, vi havde, var vi nødt til at rette op på.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil godt spørge hr. Steen Gade, om det kom helt bag på hr. Steen Gade, at den lov, der foreligger, har en meget, meget negativ virkning på en række virksomheder, bl.a. dambrug. Det synes jeg fremgik meget klart af udvalgsarbejdet, og jeg husker også, at ministeren gav tilsagn om at kigge på det, netop fordi det allerede på det tidspunkt var godtgjort for os, at der virkelig var tale om meget, meget store omkostninger for en række virksomheder.

Jeg kan derfor ikke rigtig forstå, at hr. Steen Gade nu her fra Folketingets talerstol siger, at det kom bag på ham.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan jo selvfølgelig godt afsløre, at jeg er dybt forundret over, at SF kan støtte det her lovforslag, og jeg vil gerne spørge hr. Steen Gade, om det betyder, at SF ikke ønsker at begrænse vandforbruget gennem afgifter. Er det

et generelt holdningsskifte fra SF's side, vi er vidner til her, eller er man også fra SF's side simpelt hen faldet på knæ for den borgerlige miljøpolitik til skade for miljøet?

Det undrer mig meget, at SF kan støtte det her lovforslag, der betyder, at man pålægger den private forbruger at betale det, som det private erhvervsliv sviner miljøet til for.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Enhedslistens ordfører må jeg svare, at det her handler om at finansiere nogle ting, og der er jo desuden masser af vandafgifter i Danmark. Det her handler om at finansiere nogle udgifter, og der er så her lavet en model. Det er jo lidt svært at kalde den sådan borgerlig, for erhvervslivet kommer jo faktisk til at betale, og hvis vi sådan ser på, hvordan det i øvrigt fungerer i det danske samfund, så er erhvervslivet slet ikke med til at betale det. Men det her forslag er selvfølgelig en lettelse for dele af erhvervslivet.

Hr. Jens Vibjerg spørger mig, om det kom helt bag på mig. Nej, og det var jo også derfor, at sagen sluttede sådan, at miljøministeren sagde, at han ville kigge på det. Nu har han kigget på det, og så kommer der en ændring til loven. Så siger jeg: O.k., det accepterer jeg at stemme for.

Vi vidste, der var problemer. Nu er der kigget på dem, og så kommer der et ændringsforslag. Men det er da klart, at jeg som lovgiver, ligesom hr. Jens Vibjerg tror jeg, da gerne ville have været i en situation, hvor vi fra Miljøministeriet havde haft helt klare tal, der viste, at vi skulle have gjort det her i første runde.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Steen Gade i relation til det, hr. Steen Gade svarede nu. Kan man forestille sig den situation, at en medarbejder – der som forbruger nu skal betale nogle øre mere – på et dambrug, som skulle betale 25 pct. af sit indtjeningsgrundlag, kunne have mistet sit arbejde, hvis vi ikke netop lattede afgiften og fik den samme afgift for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er ganske udmærket klar over, at det er en finansiering, vi taler om her, og at det netop er en finansiering, hvor man tager byrden fra det

private erhvervsliv og lægger den over på skuldrene af den private forbruger.

Jeg vil gerne spørge SF, om det er en generel måde at føre miljøpolitik på fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes nu nok, hr. Steen Gade kom lidt let om ved svaret på mit spørgsmål, for jeg opfatter i hvert fald hr. Steen Gades udmelding her som en total negligering af de deputationer, vi havde i udvalget, som klart fortalte os konsekvenserne af at gennemføre gebyrerne, som de ligger i den lov, vi nu skal ændre.

Jeg synes ikke, at det kunne komme bag på SF's miljøordfører, at det havde de konsekvenser, men jeg må dog så glæde mig over, at sent er bedre end aldrig.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til hr. Jens Vibjerg: Er vi ikke enige: Bedre sent end aldrig? Er det ikke det, lovforslaget hedder? Jeg mener, stemte Venstre ikke også for det? Nu siger vi så: Bedre sent end aldrig. Og så reparerer Venstre og SF det i fællesskab.

Så til Enhedslistens spørgsmål, om det er SF-politik, at det er forbrugerne, der skal betale noget mere og erhvervslivet noget mindre. Nej, det er det ikke. Vi skulle reparere et forslag, som jo grundlæggende indeholder som noget lidt nyt, at erhvervslivet faktisk kommer til at betale. Så det forslag, vi nu reparerer og ifølge det, som Enhedslistens ordfører spurgte om, reparerer forkert, tager faktisk nogle penge fra erhvervslivet.

Det er der jo mange, der ikke synes er en god idé. Det synes SF er en god idé. På den anden side – og det er så et svar til hr. Ebbe Kalnæs – kan vi jo heller ikke stå og se på nogle helt utilsigtede virkninger, som lukker arbejdspladser f.eks. i dambrug, og det er jo en realitet. Det er jo derfor, man kan sige: Bedre sent end aldrig.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes nu, at hr. Steen Gade prøver lidt at vaske hænder, for havde hr. Steen Gade lyttet til de deputationer, vi havde i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, havde hr. Steen Gade lyttet til Venstre og for så vidt til en række andre borgerlige partier og ordførere, så vil det have stået lysende klart på det tidspunkt, at loven havde nogle skævheder. Vi argumenterede

så godt, vi kunne, men på det tidspunkt lykkedes det ikke at overbevise et flertal med miljøministeren i spidsen.

Det er jo så efterfølgende lykkedes, og i dag er vi sådan set glade for, at det er kommet så vidt, men det havde jo været lettere, også for Folketinget, hvis vi havde løst problemet, da vi havde lovforslaget til behandling.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, hr. Jens Vibjerg er så negativ. Hvad med lidt glæde over, at både Venstre og SF, der stemte for loven sidste gang, nu ser, at der var nogle fejl i den og reparerer dem? Det synes jeg vi skulle glæde os over i fællesskab.

Hvis hr. Jens Vibjerg har brug for at sige på vælgermøderne ude i landbruget, at Venstre var meget, meget bedre end alle andre, dengang Venstre ved et uheld kom til at stemme for loven, så generer det ikke mig.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Det, der er fremsat her, nr. L 230, om, at man fjerner gebyrer, er jo ikke hverdagskost. Vi har i Dansk Folkeparti utrolig mange gange peget på: Hvad forskel er der på gebyrer og skat?

Så ser vi her i dag, at man vil fjerne gebyrer. Så skal vi selvfølgelig juble, og det gør vi også, for vi ved jo, at de virksomheder og de dambrug, som har et vandforbrug, som overstiger 25.000 m³, er gode aktiver her i Danmark og er med til at skabe masser af arbejdspladser. Vi hilser det med stor tilfredshed, men problemet er jo så, at det er andre, der skal betale.

Loven kunne udmærket været udformet sådan, at man stoppede med gebyrer for de virksomheder, som bruger over 25.000 m³, for det er stadig væk mange millioner kroner, man inddrager om året her.

Vi vil da under udvalgsarbejdet prøve, om vi ikke kan nå frem til, at vi siger stop ved de 25.000 m³ for alle her i landet.

Vi går fortrøstningsfuldt ind i udvalgsarbejdet og vil selvfølgelig komme med det forslag under udvalgsarbejdet, at vi stopper gebyrtænkningen ved de tal, der er fremkommet i det her lovforslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg må sige, at denne sag er det rene forår for mig. Da vi skulle vedtage den og nåede tredjebehandlingen, var jeg dybt bekymret for at stemme for, men vi skal jo selvfølgelig lige have

baggrunden med, nemlig at det er en del af »Vandmiljøplan II«. Det er en del af en finanslovafklapsning, og en gang imellem bliver man solgt om natten i sådan en situation. Det er somme tider ærgerligt, men sådan er det.

Så forhandler vi den og snakker længe om den. Vi laver en fordeling, og så skal vi huske én ting – altså hold op med det vrøvl om gebyrer og skat – nemlig at det afgørende er, at det er en opgave efter regning. Det må vi erkende.

Det er amterne, der skal ud og lave et stykke arbejde, og vi har fået garanti for, og den må vi så håbe holder, ellers må vi kigge efter, at amterne laver denne opgave, holder regnskaberne hver for sig, slutter af og viser, hvad det har kostet. Det skal nogle forbrugere så betale. Det er nogle få øre, hvis to mennesker i en husstand måske bruger 100 m³ vand. Det er ikke noget, der flytter så meget.

Men problemet er, at i de virksomheder, dambrug, der var tale om, er det ganske mange penge. Der var eksempler på små dambrug med mand- og koneindtægt i størrelsesordenen 300.000 kr., som mistede op mod en fjerdedel af deres indtægtsgrundlag, og det var selvfølgelig ærgerligt.

Ministeren og embedsværket skal have ros for, at da fejlen var begået, var man var hurtig til at fremsætte et nyt forslag, som fik rettet de ting med grænsen på de 25.000 m³. Det synes jeg er flot, og så synes jeg ikke, at de, der var med til at stemme loven igennem, uanset det var et aftalekompleks, behøver at bruge dagen i dag til at stå og hyle op om, at den skulle have været anderledes.

Det, det drejer sig om, er, at vi nu retter den. Det synes jeg er fint. Jeg synes, det er det rene forår, for jeg havde det skidt med at stemme for loven dengang, men jeg kendte ikke til eksemplerne. Den er blevet rettet. Det er flot. Det skal man have ros for. Og så ikke alt det der bøv!

Jørgen Estrup (RV):

Det Radikale Venstres miljøordfører, fru Vibeke Peschardt, kan ikke være til stede i dag, så jeg har lovet at sige følgende på hendes vegne:

Det Radikale Venstre er som bekendt en varm tilhænger af »Vandmiljøplan II«, som dette lovforslag er en udløber af. Vi var også med til at støtte vedtagelsen af gebyrordningen her i salen i december måned sidste år, den ordning, som jo skal finansiere amternes udgifter i forbindelse med de påtrængende opgaver, der følger af loven om beskyttelse af drikkevandsres-

sourcer og vandforsyningen. Derfor kan man jo så føje til, at dette lovforslag har lidt at gøre med en pligtmand.

Ændringerne af gebyrordningen, som vi jo altså nu lægger op til med lovforslag nr. L 230, tager afsæt i de diskussioner, som fandt sted sidste år op til jul, og det konkrete talmateriale fra amterne, der nu foreligger, tager så også hensyn til de indvendinger, der var mod ordningen fra især dambrugernes side, og dermed er jo væsentlige problemer løst.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da vor ordfører på området ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige følgende:

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Enhedslisten opfatter det her lovforslag som led i »Vandmiljøplan II« og som endnu et af regeringens mange knæfald for de borgerlige partiers kamp imod miljøforbedringer i Danmark.

Miljømæssigt er det helt hen i vejret at fjerne et gebyr, som ellers kunne medvirke til at motivere industrien, landbruget og ikke mindst dambrugerne til at spare på deres vandforbrug og øge genbruget af vand.

Lovforslaget her er et klokkeklart eksempel på, hvad der går galt, når regeringen og SF prøver at føre miljøpolitik med den borgerlige lejr i Folketinget. Da partierne bag »Vandmiljøplan II« i december 1998 vedtog at indføre det vandgebyr, som vi her taler om, gik Enhedslisten imod, fordi de almindelige vandforbrugere nu skulle betale for landmændenes forurening. Gebyret skulle bruges til at betale landmænd for at forurene mindre.

Folketinget brød hermed det ellers højt besungne princip om, at forurenere skal betale. Men ét er selvfølgelig skåltalerne, noget andet er regeringens faktiske miljøpolitik, som mere og mere tilnærmer sig de borgerlige målsætninger.

For dog at bevare en smule troværdighed var gebyret sammensat således, at landbruget, industrien og dambrugerne også selv skulle bidrage til gebyret, ikke engang med så meget som fru Hansen, men dog med lidt. Loven havde et miljømæssigt figenblad.

I dag fjerner vandmiljøplanens partier dette figenblad, og det er ikke noget kønt syn, vi ser, må jeg sige til miljø- og energiministeren. Nu skal hele regningen overføres til fru Hansen,

medens industrien, landbruget og ikke mindst dambrugerne fortsat kan bruge løs af vandet.

Dette lovforslag er en skamplet på regeringens miljøpolitik. Enhedslisten stemmer blankt imod.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Fremskridtspartiet stemte imod gebyrloven, der blev vedtaget i december 1998. Vi er fortsat af den mening, at vi har gebyrer nok i forvejen, så den var unødvendig. Men et flertal har vedtaget noget andet, nemlig at der skal opkræves 92 mio. kr. om året i afgifter over de næste 10 år, så man kan få kortlagt vandforsyningen. Det var vi uenige i, men der var et flertal, der har vedtaget det.

Under debatten både i Miljø- og Planlægningsudvalget og her i salen under tredjebehandlingen påpegede jeg de store byrder, som landbruget og i særdeleshed dambruget ville blive udsat for. Bl.a. havde jeg eksempler med på, at dambrugsejere ville miste op til 25 pct. af deres indtægter, hvis det, som blev vedtaget, stod ved magt.

Miljøministeren var så venlig under debatten at love at se på det her i det nye år, så den uretfærdighed kunne rettes. Det vil jeg gerne sige tak til ministeren for at han har gjort, for hvis det andet havde stået ved magt, ja, så var det gået ud over mange dambrugsejere, der måske ikke kunne have overlevet. Derfor vil Fremskridtspartiet selvfølgelig støtte det her lovforslag.

Men endnu en gang tak til miljøministeren for, at han tager det op, når der er nogle enkelte, der er kommet i klemme.

Vi støtter lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes også, det er virkelig glædeligt, at det er virkelig glædeligt, at ministeren så hurtigt er kommet til besindelse på den her lille sag oven på, at det var umuligt at trænge igennem med fornuft; men her må vi da erkende, at dér var vi også under tidspres dér op til jul.

Kristeligt Folkeparti stemte imod det lovforslag, som vi nu retter på, fordi det var en del af »Vandmiljøplan II«-udmøntningen, som vi ikke ønskede at have noget medansvar for, og vi synes stadig væk, at det er forkert, at landbruget skal pålægges afgifter af det vand, der pumpes op til markvanding. Derfor stemte vi imod.

Den her forbedring eller den her rimelige ændring stemmer vi selvfølgelig for, hvilket

ikke gør, at vi totalt set tilslutter os princippet, men jeg synes, at det, man er nået frem til her, er meget fornuftigt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse. Jeg håber, at vi får en hurtig afklaring under udvalgsarbejdet.

Jeg har kun en bemærkning, og det er til hr. Vibjerg, der siger, at der er sket en reel ændring af loven derved, at man nu umuliggør skattefinansiering af denne her opgave.

Hvis hr. Vibjerg som jeg havde deltaget i forhandlingerne om vandmiljøplanen, så ville han vide, at det aldrig på noget tidspunkt har været meningen, at det her skulle skattefinansieres. Alle beregninger, alle opstillinger, opstillinger mellem forskellige grupper erhverv, almindelige husholdninger, egne vandindvindinger i forhold til almene vandværker bygger på den forudsætning, at der er tale om en gebyrfinansiering. Og det er alene det, vi tager konsekvensen af her i lovgivningen, så lovteksten er tydelig i forhold til det, der hele tiden har været hensigten med vandmiljøplanen.

Jeg kan bare sige, at regeringen klart og utvetydigt vil modsætte sig, at dette gebyrfinansieringsprincip, som vi var enige om, nu udhules gennem almindelig skattefinansiering, hvor denne her opgave i så fald skal konkurrere med sygehusudgifter og meget andet, som amterne tager sig af.

Der er ingen diskussion om, hvad partierne mente, da vi i sin tid lavede »Vandmiljøplan II«: Det var en gebyrfinansiering. Hele diskussionen har stået om det spørgsmål, og der er derfor ingen realitetsændring i forhold til vandmiljøplanen. Der er bare tale om en tydeliggørelse, fordi enkelte kommentarer ikke mindst fra et enkelt amtsråd har skabt tvivl om fortolkningen. Der er ingen diskussion om, hvad det var, vi i sin tid var enige om.

Jeg ville betragte det direkte som et brud på en indgået aftale, hvis Venstre ikke er med til at fastholde princippet om gebyrfinansiering, som står klart og tydeligt beskrevet i alle de dokumenter, vi har arbejdet med i forbindelse med »Vandmiljøplan II«. Så det håber jeg ikke. Det kan jo være svært at leve med at være forligsbryder, og det håber jeg altså heller ikke at hr. Vibjerg vil udsætte sig selv for.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er jo netop det sidste, ministeren giver udtryk for, der er svært at leve med, og derfor er det, jeg håber, at ministeren vil kigge på det her under udvalgsarbejdet. Der har jo netop ikke nogen steder i de papirer, jeg har set, overhovedet været tale om, at det *skulle* være sådan. Det *kan* være sådan. Og ministeren har adskillige gange under det udvalgsarbejde, vi havde pointeret, at de taleksempler, opstillinger, der var i materialet, bare var regneeksempler.

Jeg har ikke kunnet finde nogen steder, hvor der står, at det absolut skal være gebyrfinansieret. Der står, at det kan være gebyrfinansieret, og at det er op til amtsrådene at afgøre, om man ville lave en delfinansiering, eller hvordan man ville gøre det, og den opstramning her er jo så et indgreb i den amtskommunale selvforvaltning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om stramning af sanktionerne for indsattes undvigelse fra fængsler.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 6/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti opfordres regeringen til at fremsætte de fornød-